

Song đôi văn hóa Đông - Tây

Tammy Nguyễn (Nguyễn Minh Tâm) sinh ra và lớn lên ở Mỹ. Từ nhỏ đã yêu thích hội họa, cô tốt nghiệp cử nhân mỹ thuật tại trường The Cooper Union School for the Advancement of Science and Art (New York) và sang tu nghiệp 10 tháng tại Việt Nam theo chương trình học bổng Fullbright, bắt đầu từ tháng 10-2007.

Tranh sơn mài

Lần đầu tiên về quê hương, cô gái 24 tuổi này có quá nhiều bất ngờ và háo hức khám phá. Những khác biệt về hai nền văn hóa Đông - Tây được tận mắt trải nghiệm đã cho cô những cảm xúc mới mẻ mà ở Mỹ, khi có những thắc mắc cô không tự lý giải được.

Cô quan sát và so sánh cách thức học hỏi, tìm hiểu sự việc của người Mỹ và người Việt Nam để tìm ra những khác biệt cơ bản. Thế là Tammy bắt tay vào thực hiện một loạt tranh, thể hiện quan niệm “đi đôi” của sự vật, sự việc theo cách nhìn của phương Tây và cả phương Đông. Cuộc triển lãm *Đôi đặc đi đôi* tổ chức tại Trường Đại học Mỹ thuật TP.HCM (số 5 Phan Đăng Lưu, Q. Bình Thạnh) từ ngày 16 đến 30-5-2008 là thành quả mỹ thuật mà cô đã thực hiện trong chuyến đi về Việt Nam này.

“Qua các hình ảnh ẩn tượng và cả tượng trưng tự mình phát hiện, tôi hy vọng sẽ trình bày được quan điểm đi đôi và tính quân bình của sự vật” - Tammy cho biết. Loạt tranh này được Tammy thực hiện trên nhiều chất liệu như sơn dầu, sơn mài, lụa và thêu, tranh tổng hợp (mực, bút bi và chì trên giấy, sách đóng kiểu Nhật hay mực và chì trên lụa, decal, sơn trắng, gỗ). Trên chất liệu nào cô cũng tái được ý tưởng của mình một cách khéo léo, khi thì phóng khoáng của mực, khi thì cứng cỏi của sơn mài, mềm mại của chì và lụa...

Sự vật được cô tái hiện không theo một trật tự, nguyên tắc có sẵn mà theo cái nhìn của riêng cô, có khi song đôi, cân đối, đồng bộ, có khi lệch hay lồng vào nhau, và trong vô vàn sự việc, như một thói quen người ta vẫn nhận ra sự tồn tại của song đôi. Văn hóa Đông và Tây là thế, gặp nhau, hỗ trợ nhau, nhưng vẫn có bản sắc riêng không lẫn vào nhau.

Tranh mực, bút bi và chì trên giấy

Tammy Nguyễn rất vui khi triển lãm đầu tiên tại Việt Nam của cô nhận được nhiều sự quan tâm, động viên của gia đình, thầy cô, bạn bè. Khóa học sắp kết thúc, cô sắp nói lời chia tay với Việt Nam nhưng cô hy vọng sẽ có nhiều dịp về Việt Nam. “Tôi rất ấn tượng về giới trẻ Việt Nam, các bạn rất năng động, nhiệt tình. Tôi đã có thêm nhiều người bạn quý. Tôi thích được gọi bạn bè một cách thân thiện bằng mày tao” - cô nói tiếng Việt khá thạo, đôi mắt to đen ánh lên vẻ tinh nghịch.

Theo THANH AN
Doanh nhân Sài Gòn Cuối tuần